

LẦN RANH QUỐC-CỘNG: CON ĐƯỜNG MORAN, WESTMINSTER

<http://www.chinhkhiviet2013.com/340192215>

Duyên-Lãng Hà Tiên Nhất

Chuyện kiện tụng giữa hai tờ báo Saigon Nhỏ (SGN) và Người Việt (NV) chắc chưa thể chấm dứt trong nay mai, bởi vì bà Hoàng Dược Thảo (HDT), chủ tờ SGN cho biết, bà sẽ chống án. Trước sự kiện này thì cũng như “thường lệ”, bà con ta trong cộng đồng chia phe lập nhóm, kẻ bên người chống mỗi bên tùy thích, cãi nhau ỏm tỏi. Người viết không bên và cũng chẳng chống bên nào. Đành rằng cả hai tờ báo đều cùng làm thương mại. Trong cái cộng đồng chống cộng sản quyết liệt như chúng ta, họ không chống cộng thì không thể hòa nhập, ở với ai đây, và làm sao mà sống. Tuy nhiên, theo nhận định chung thì một bên - báo Người Việt - nói theo kinh nghiệm trước mắt là họ chống cộng theo “định hướng xã hội chủ nghĩa”. Còn một bên - tờ Saigon Nhỏ - chống cộng theo “định hướng ty nạn CS”. Vậy xin cân nhắc xem, đảng nào có lý hơn? Thản hoặc có người cho rằng người viết bên tờ SGN thì đó là quan điểm và quyền của quý vị. Bài viết này của chúng tôi nhằm đánh tay sai VGCS ần núp trong tờ NV, chứ không theo cảm tính hay định kiến bên khinh bên trọng. Khẳng định như thế.

Để mở đầu, người viết có vài câu hỏi thử nêu ra để xin bạn đọc cho một câu trả lời. Tin rằng câu trả lời của quý vị nhất định là đúng, không thể sai được, bởi vì nó đương nhiên được coi là chân lý bất biến.

Câu hỏi thứ nhất sẽ là, nếu 12 bồi thẩm viên trong phiên xử toàn là người VN gồm những nhân vật như Ls Lê Duy San, ông Tuấn Phan, cô Lữ Anh Thư, bà Hoàng Lan Chi, và những người có lập trường chính trị như những quý vị này thì kết quả phiên tòa bên nào thắng, báo SGN, bà HDT, hay tờ NV, Ls Phan Huy Đạt?

Câu trả lời chắc chắn sẽ là báo SGN và bà HDT. Có đúng không?

Câu hỏi thứ hai ngược lại, nếu 12 bồi thẩm viên trong phiên xử cũng là người VN, nhưng gồm những quý vị như ông Phú Văn, ông Tâm Minh, ông Uyên Vũ, Ông Sáu Góp Gió, và những người cùng chí hướng với họ thì kết quả của phiên tòa sẽ ra sao, báo SGN, bà HDT, hay tờ NV, ông Ls Phan Huy Đạt thắng kiện?

Câu trả lời là tờ NV và Ls Phan Huy Đạt. Không sai chứ?

Như vậy thì chúng ta có thể rút ra được kết luận mà không sợ sai lầm thế này là, luật pháp Mỹ tuy rất vô tư, công bằng, và chi tiết mọi khía cạnh, nhưng người ta vẫn có thể đạo diễn phiên tòa để có thể có được một bản án như ý muốn mà không hề vi phạm luật pháp.

OK, khi quý vị đã có câu kết luận rồi thì thiết tưởng những ý kiến trình bày của người viết dưới đây về bản án 4.5 triệu dollars, theo thiên nghĩ, sẽ không bị định kiến che khuất. Và, chúng ta có thể trao đổi với nhau một cách thành thực và sòng phẳng được rồi.

Nước Mỹ và nền Dân Chủ định hướng

Người VN chúng ta, cả đến đại đa số người Mỹ cũng đều tin như đinh đóng cột rằng nước Mỹ là một quốc gia pháp trị và trong đó mọi công dân được hưởng một nền dân chủ hoàn hảo nhất hành tinh này. Họ nghĩ vậy nhưng thực tế chưa hẳn đã là vậy. Chính từ kinh nghiệm bản thân mà những người Mỹ có hiểu biết mới đặt ra một khái niệm sống như thế này là, “Sự hiểu biết về những thế lực đang nhào nặn ra những biến chuyển của thế kỷ 20 chẳng định không dựa vào những dữ kiện nghiên cứu, mà đúng hơn là dựa trên những bí mật được khám phá (An understanding of the forces that have shaped the events of the twentieth century is predicated not on facts to be learned, but rather on secrets to be discovered). Người Việt thường quen nghe thành ngữ “định hướng xã hội chủ nghĩa” mà chưa bao giờ nghe nói đến “định hướng tư bản chủ nghĩa.” Người Mỹ có đường lối hành động theo định hướng tư bản chủ nghĩa không? Thưa có chứ, chỉ là người Mỹ không rêu rao nó như tiếng vẹt kêu mà thôi. Định hướng hành động của nền tư bản Hoa Kỳ là làm vì “lợi ích” của nước Mỹ, đúng ra là quyền lợi của các tập đoàn tư bản Hoa Kỳ.

Trong phạm vi giới hạn của một bài nghị luận, và để theo sát với chủ đề của bài viết, chúng tôi chỉ xin đề cập đến cái định hướng này trong phạm vi của nền tư pháp Mỹ qua lăng kính là cuộc tranh tụng giữa tờ SGN và báo NV. Nhận xét chung thì các quan tòa Mỹ xử án phần lớn đều vô tư và công bằng. Nhưng trong một số trường hợp, sự vô tư và công bằng của họ phải nhường chỗ cho quyền lợi và an nguy của nước Mỹ. Xin lấy vài thí dụ để chứng minh, những sự việc mới xảy ra gần đây thôi. Đó là các vụ án Rodney King và OJ Simpson.

Rodney King là một thanh niên da đen. Anh bị bắt trong khi say rượu lái xe. Bốn cảnh sát da trắng đề King xuống đường đánh anh ta thừa sống thiếu chết. Cảnh hành hung can phạm này của cảnh sát chẳng may bị thu hình bởi cái Iphone của một cameraman amateur gần đó và được đưa lên truyền hình. Thế là 4 cảnh sát bị thừa ra tòa. Một năm sau, vào ngày 29-4-1992, tòa đăng đường và tha bổng cả 4 nhân viên cảnh sát có dính líu. Kết quả của phiên tòa làm bùng nổ một cuộc xuống đường bạo động của người dân da đen tại nhiều thành phố Nam California và nhiều tiểu bang lân cận để phản đối. Trong một tuần lễ bạo động, sự thiệt hại được tổng kết là 53 người chết, 2,000 người bị thương, 1,100 building bị đốt phá. Thiệt hại về vật chất ước lượng là 1 tỷ (billion) mỹ kim. Chính phủ Mỹ phải điều động vệ binh liên bang đến mới dẹp được cuộc bạo động.

Khoảng hai năm sau đó lại xảy ra vụ OJ Simpson bị nghi là giết vợ và người bạn trai của vợ. Simpson là một cầu thủ da đen nổi tiếng. Bà vợ Nicole Brown Simpson là da trắng. Bị tình nghi và khi bị bắt thì Simpson lên xe chạy trốn. Cảnh sát phải huy động rất đông

nhân viên với hàng chục chiếc trực thăng vờn vũ trên trời để theo sát nút Simpson. Có 95 triệu người theo dõi trên truyền hình cuộc rượt đuổi này. Chuyện này lại có vấn đề màu da trong đó nên cộng đồng da đen lên tiếng đe dọa. Cái lý thường tình là, nếu Simpson không giết người thì tại sao anh phải chạy trốn cảnh sát? Thế nhưng tòa không căn cứ vào luận cứ tất yếu đó, mà chỉ căn cứ vào những chứng cứ được các luật sư và giáo sư luật danh tiếng được OJ Simpson mượn để cãi trước tòa. Cuối cùng OJ Simpson được tha bổng về tội giết vợ và người tình của vợ trong một phiên tòa với một thành phần xử án rất đáng lưu ý. Bồi thẩm đoàn (jury) 12 người gồm 10 bà và 2 ông. Trong số này có 9 đen, 2 trắng, và một mẽ. Chánh án là ông Nhật con nai vàng ngơ ngác Lance Ito. Vài cơ quan truyền thông đã làm poll cho thấy người da đen hài lòng với bản án, trong khi đa số da trắng bất mãn vì thành phần xử án (jury).

Thắc mắc mà sự trả lời sẽ chắc chắn đúng cần nêu ra trong vụ OJ Simpson là nếu bồi thẩm đoàn (jury) 9 bà đen được thay thế bằng 9 bà trắng thì kết quả phiên tòa sẽ ra sao. Có thể tin được rằng OJ Simpson khó tránh được bản án giết người. Nhưng với bản án tha bổng Simpson do đa số phụ thẩm là các bà da đen biểu quyết, nước Mỹ đã tránh được một cuộc bạo loạn khác kiểu Rodney King như đã thấy. Ít năm sau đó, OJ Simpson lại bị bắt và bị ghép vào nhiều tội đại hình khác với một bản án 33 năm tù giam và 40 triệu dollars tiền phạt. Chúng ta thấy rõ là nền tư pháp Mỹ đã hành xử theo cái định hướng là tránh thiệt hại cho đời sống người dân Mỹ mà không đi ra ngoài luật pháp, nhưng vẫn xử đến nơi đến chốn cái tội đã được tha bổng của OJ Simpson. Tôi tạm gọi đó là cái “định hướng tư bản chủ nghĩa”.

Trong vấn đề chúng ta đang bàn thảo, có một khía cạnh cũng nên lưu ý tới là trong luật pháp Mỹ không có cái tội gọi là “tội chính trị.” Cho nên trước tòa án Mỹ, các khiếu nại có tính cách chính trị các quan tòa đều tránh xa. Xin nêu điển hình là các vụ khiếu nại về tính cách hợp hiến của ứng cử viên tổng thống Obama. Hiến Pháp Mỹ bắt buộc các ứng viên Tổng Thống phải có điều kiện là natural-born citizen, nghĩa là là công dân Mỹ ngay từ lúc mới sanh ra. Tư cách natural-born citizen được chứng minh bằng tờ birth certificate. Cho đến bây giờ làm tổng thống đã gần hết hai nhiệm kỳ rồi thế mà TT Obama có nạp được tờ birth certificate của ông cho Ủy Ban xét đơn ứng cử tại Hạ Nghị Viện đâu. Cũng chẳng chết thảng tây nào, bởi vì vấn đề phe đảng trong chính trường Mỹ. Hơn nữa lại là vấn đề quá lớn. Cứ thử tưởng tượng coi, nếu Obama bị qui kết là một tổng thống bất hợp pháp (illegal) thì chuyện gì sẽ xảy ra cho nước Mỹ? Bao nhiêu đạo luật quan trọng - obamacare chẳng hạn - bao nhiêu sắc lệnh, bao nhiêu việc bổ nhiệm do một ông Tổng Thống bất hợp pháp sẽ trở thành vô hiệu hết trơn. Làm thế nào để điều chỉnh lại tình trạng này từ năm 2008 đến nay?

Cái tội không thể là tội

Xin trở lại với vấn đề kiện tụng là topic mà chúng ta đang bàn đến ở đây. Mặc dù không học luật nhưng người viết cũng xin mạo muội bàn góp cho vui.

Tập đoàn báo NV tố cáo báo SGN và bà HDT mạ lỵ và phỉ báng. Trước hết cần minh xác rằng đối với cộng đồng người VN ty nạn cộng sản thì việc bà HDT chỉ mặt báo NV là cộng sản là một lời tố cáo để cảnh giác việc cộng sản trà trộn trong cộng đồng để phá hoại, chứ chẳng mạ lỵ mà cũng chẳng phỉ báng ai hết. Tố giác CS là nhiệm vụ và là mệnh lệnh đạo đức bắt buộc của mọi người Việt ty nạn. Có mạ lỵ hay không thì lát nữa người viết sẽ bàn tới. Tờ NV và Ls Phan Huy Đạt tố vụ này ra tòa. Đối với cộng đồng người VN ty nạn CS, đây là một vụ án chính trị chứ không phải là một vụ kiện hình sự. Các quan tòa làm đúng chức năng và thi hành đúng theo luật pháp chứ không có gì sai cả. Chỉ có điều đáng tiếc là họ không phải là người VN ty nạn CS nên không hiểu ra được vấn đề. Đoàn trường ai có qua câu mới hay. Case này cũng giống y chang case bà Nancy Bùi kiện anh Đỗ Văn Phúc và nhiều case khác nữa tương tự. Tòa chỉ xử việc theo hình thức mà không xử theo nội dung thâm kín của vấn đề bên trong. Như trên chúng tôi đã trình bày, nếu bồi thẩm đoàn là những Đỗ Văn Phúc, Lê Duy San, Hoàng Lan Chi, Lữ Anh Thư, v.v, thì sức mấy mà tờ NV và Ls Đạt thắng kiện. Bởi vì, loại bồi thẩm đoàn này là những nạn nhân trực tiếp của đảng VGCS. Họ đã bị, người thì mất hết sản nghiệp nhà cửa, kẻ tan nát gia đình, và không một ai là không bị tù tội. Họ đích thực là nạn nhân của tập đoàn đảng CSVN. Chỉ có những người VN nạn nhân của ngày 30-4-1974 như họ mới đau được cái đau về những sự mất mát này. Hơn thế lại còn cái đau mất nước nữa. Đất nước đã bị tập đoàn VGCS bán cho Tàu cộng. Chỉ ít năm nữa thôi, họ sẽ bị mất gốc luôn. Dĩ nhiên chẳng bao giờ họ chịu chấp nhận cái gốc là Tàu khựa. Nhưng họ cũng chẳng còn cái gốc gác “Việt Nam” nữa để hướng về, vì giải đất hình chữ S đã trở thành nước Tàu, chứ không còn phải là Việt Nam của họ nữa. Cái đau cùng cực này làm sao mà các ông bà người Mỹ bồi thẩm đoàn hiểu thấu để mà thông cảm dùm.

Thế thì chuyện bà HDT chỉ mặt tập đoàn báo NV bảo là cộng sản, chuyện này nên hiểu như thế nào?

Theo thiên ý thì có hai trường hợp cần phân biệt: tố cáo báo NV là cộng sản một cách chung chung khác xa với chuyện tố đích danh tờ NV là cộng sản VN. Nếu bà HDT tố chung chung tập đoàn báo NV là CS thì không có vấn đề gì cả. Chửi là CS, như thế là còn nhẹ và không hẳn đúng. NV chỉ đáng là đầy tớ của cộng sản thôi. Bọn này hôm qua khóc lóc tự cho mình là nạn nhân của CS, hôm nay lại tâng bốc bọn đầu gấu Hà Nội. Đảng viên CS tuyệt đối phải trung thành với đảng. Những tên sớm đầu tối đánh này không thể nào và chẳng bao giờ được VGCS kết nạp vào đảng, dù bất kỳ đảng CS nào. Chúng không phải là CS, mà chỉ xứng đáng là đầy tớ của CS. Nếu chỉ vào mặt tờ báo NV bảo rằng “mày là CS” thì đã có sao? So what? Trên bình diện nhận thức, cộng sản thoát kỳ thủy chỉ là một triết thuyết sai lầm, và người CS nói chung chỉ là kẻ theo đuổi cái triết thuyết sai lầm thôi chứ chưa hẳn phải là một con người ác đức. Nếu là một cái gì xấu xa và gây nguy hại cho xã hội hay đất nước thì tại sao đảng CS Mỹ lại vẫn được tự do hoạt động? Tại sao cảnh sát không tóm cổ những đảng viên đảng CS Mỹ vô tù? Như thế nếu bà HDT chửi tập đoàn báo NV là CS một cách chung chung thôi thì thiên nghĩ không đủ yếu tố để buộc tội là mạ lỵ và phỉ báng.

Điều hiển nhiên, phán quyết của tòa án được coi là một án lệ mẫu mực trong hệ thống luật pháp của Hoa Kỳ về một sự thực là, CS là một tội ác rất đáng ghê tởm phải bị trừng trị. Bởi vì, bà HDT dùng chữ CS để định giá trị báo NV “mày CS” không đúng sự thật là phạm tội phi báng? Gọi người khác là CS nếu họ không là CS là phạm tội mạ lỵ? Điều khó hiểu là tại sao tòa án Mỹ không trừng phạt những tên CSVN gian ác thực đang có mặt tại Hoa Kỳ, chuyện mà họ có thể làm một cách rất dễ dàng?

Đây là cái lý chơi với báo NV cho vui thôi. Cho dù bất cứ ai có chỉ vào mặt tờ báo NV mà mắng rằng “chúng mày là bè lũ Việt gian CS” thì cũng chẳng sao. Báo NV để gì kết tội được người đó là mạ lỵ. Vấn đề là ngày nay đảng cộng sản VN có phải là một tập đoàn cướp của giết người, buôn dân bán nước, gây bao tội ác đối với nhân dân VN không. Trước phiên tòa kháng án, bà HDT chỉ cần hỏi Ls Phan Huy Đạt rằng ông có phải là người ty nạn CS không, ông có từng là nạn nhân của đảng VGCS không, ông có biết chắc VGCS là một tập đoàn xấu xa tội lỗi như nhân dân VN tố cáo không? Nếu Ls Đạt trả lời “KHÔNG” thì đúng rồi, ông hoặc là CS, hoặc là người có cảm tình với CS, hay là đầy tớ của VGCS. Còn như nếu Ls Đạt trả lời “CÓ” thì sẽ hỏi tiếp rằng, nếu vậy thì tại sao ông lại để cho tên thầy bói Nhân Quang ca tụng bọn lãnh đạo Hà Nội trên tờ báo của ông, tại sao ông cho phép tên Sơn Hào bá vợ nào đó viết bài chửi bới dân, quân, cán, chính VNCH, tất cả đều là nạn nhân của VGCS? Nếu Ls Đạt không trả lời suông sẽ được các câu hỏi này thì rõ ràng ông mặc nhiên là CS, hoặc đã phản bội lời thề không thể chối cãi được khi nhập quốc tịch Mỹ. Ông đã không còn phải là người ty nạn CS nữa. Bà HDT có quyền xin tòa tước đoạt tư cách ty nạn của Ls Đạt và yêu cầu chính phủ Mỹ trục xuất ông về VN.

Việc thứ hai là bà HDT có thể trưng dẫn tấm hình Đỗ Ngọc Yến, cựu chủ nhiệm báo Người Việt, chủ tọa buổi họp với đám cán bộ CS, trong đó có mặt Nguyễn Tấn Dũng lúc đó là phó thủ tướng chính phủ CS Hà Nội, xin quan tòa buộc Ls Phan Huy Đạt giải thích và xác nhận vai trò của Đỗ Ngọc Yến và báo NV đối với chế độ VGCS. Yến là ai, tại sao lại có quyền chủ tọa buổi họp của các tên VGCS cao cấp? Việc này bắt buộc sự thật phải lộ ra. Ông Đạt không thể nói ông không biết, bởi vì chủ trương đường lối của một tờ báo bao giờ cũng trước sau như một, trừ khi tờ báo đổi chủ hay thay đổi đường lối. Ông Đạt là người kế tục ông Yến. Nếu cần thì xin quan tòa cho sử dụng máy nói sự thật. Nếu Ls Đạt không giải thích hợp lý được vấn đề này thì đúng là “lậy ông tôi ở bụi này”, báo NV là CS rồi chứ còn gì nữa.

Tiếc rằng trong phiên tòa sơ thẩm, ông chánh án đã không lý đến việc đi tìm sự thật của lời tố cáo của bà HDT: báo NV là CS. Đòi ông Ls Phan Huy Đạt phải móc thẻ đảng viên trình trước tòa thì có lẽ ông Đạt không có thật. Nhưng các sự thật hiển nhiên “thầy bói Nhân Quang ca tụng các lãnh tụ đảng, tên Sơn Hào nhục mạ toàn thể chế độ VNCH, cái chậu rửa chân sơn cờ Vàng 3 Sọc Đỏ, v.v.” không được quyền dùng làm luận chứng sao? Xin các bậc cao minh biết luật chỉ dấy dùm, có phải chỉ có bằng chứng cụ thể là mới có giá trị, hay luận chứng cũng phải được chấp nhận trong một phiên tòa? Khi nào có quyền

dùng luận chứng để phản biện, khi nào không? Đây là một vấn đề quan trọng để xác định tờ NV có phải là CS hay tay sai CS không.

Xem ra trong phiên tòa sơ thẩm vừa qua, bên phía nguyên cáo là tờ báo NV muốn dựa vào sự kiện xảy ra trong buổi họp mặt của Tập Thể Chiến Sĩ làm bằng chứng để kết tội bà HDT và tờ SGN. Trong trường hợp này, các quyền căn bản của con người, quyền tự vệ phải được hiểu như thế nào? Trong buổi tiệc, bà HDT là khách mời của Tập Thể, báo NV là khách đến chung vui đặt mua 2 bàn. Không thể bỏ qua các yếu tố bà HDT là khách mời - bà chỉ đi có hai người - là một thiểu số. Trong khi báo NV đi 2 bàn hai chục người, tức đa số, đông gấp mười lần bà HDT. Trước đây Tập Thể cùng với 140 đoàn thể đã ra tuyên cáo kết tội báo NV tuyên truyền và làm lợi cho CS, và kêu gọi tẩy chay báo NV. Nay họ lại cho NV đến tham dự buổi tiệc của mình là thế nào, một việc làm hết sức vô ý thức và không có lập trường. Trước việc làm càn chớn này của Tập Thể, bà HDT là một khách mời không thể không đề cao cảnh giác về vấn đề an ninh cá nhân. Bà là thiểu số có thể bị áp đảo bởi đa số báo NV nếu trong bữa tiệc nổ ra một cuộc tranh chấp chính trị. Mà hầu như chắc chắn là sẽ có, bởi vì sự có mặt đông đảo như thế của tập đoàn báo NV chẳng phải là để tỏ tình thân thiện, mà là có hai ý, một là để thách thức cả cái cộng đồng chống cộng của người Việt tỵ nạn “tao CS đây, chúng mày làm gì được tao”, và hai là để bí mật các quan Tập Thể chiến sĩ “chúng mày là thứ đồ bỏ, nhát như cáy, thế mà mang danh là Tập Thể Chiến Sĩ, chỉ được cái lỗ miệng, nói mà không dám làm. Chúng tao đây, có giỏi thì tẩy chay đi”. Bà HDT ý thức được tình hình này nên nêu vấn đề sự có mặt đông đảo của báo NV với ban tổ chức là một việc làm đúng, chính đáng, và cần thiết. VGCS ở trong nước luôn ý thế lấy đông hiệp yếu, cây có công an và súng đạn hà hiệp người dân, thì biết đâu bọn đây tớ của chúng tại hải ngoại cũng - tel maitre tel valet - trở mời ăn hiệp người cô thế? Nếu trường hợp này xảy ra thì ai là người đứng ra bảo vệ an ninh cho bà HDT, bởi vì nhóm tờ NV đến dự tiệc thì đương nhiên được Tập Thể coi là thân hữu của Tập Thể rồi. Quyền tự vệ là quyền tự do chính đáng của người dân. Tại sao lại bắt tội bà HDT?

Xét các khía cạnh của vấn đề một cách trung thực và chu đáo như thế thì xin hỏi thế nào là mạ lỵ và thế nào là phỉ báng?

Bệnh Chó Hùa

Nhiều người chỉ vì ghét bà HDT mà nhảy vào đánh hôi bà và bênh vực báo NV mặc dầu họ không thể phủ nhận được tờ báo này làm lợi cho VGCS rất nhiều. Hiện tượng này người viết gọi là “bệnh chó hùa”. Chó hùa là một thành ngữ bình dân dùng để chỉ một số đông hay bắt chước nhau làm cùng một hành động một cách vô ý thức chứ thực ra chẳng hiểu gì cả. Người viết dùng thành ngữ này làm một tiêu đề trong bài viết với ý nghĩa đó chứ không có ý ám chỉ bất cứ ai là chó. Xin nói rõ như thế. Họ ghét bà HDT bởi vì - theo những ý kiến và bài viết trên internet - họ cho rằng ai bà cũng chửi. Bà chửi cả đến những người chống cộng nổi tiếng mà họ tôn thờ như thợ thơ Nguyễn Chí Thiện, Lm Nguyễn Văn Lý, lại còn lôi cả đời tư bà HDT ra bêu xấu.

Những luận điệu chì chiết đầy ác ý này sai lầm ở chỗ nào? Người viết xin đề cập đến từng điểm một

1/ Chuyện đòi tư - Người Tàu gọi đám Lương Sơn Bạc là anh hùng - Anh Hùng Lương Sơn Bạc - chứ không gọi là bọn cướp Lương Sơn Bạc. Tại sao? Bạn đọc nên suy nghĩ để tìm ra câu trả lời. Người viết xin miễn dài dòng. Đây là chuyện bên Tàu. Còn chuyện VN, chuyện Thái Hậu Dương Vân Nga, Hoàng Hậu của Đinh Tiên Hoàng Đế? Trong lúc đất nước nghiêng ngửa vì loạn trong, giặc ngoài (Tổng xâm lăng), nếu Thái Hậu Dương Vân Nga cứ khư khư ôm cái ngai vàng cho đứa con thơ 6 tuổi là Đinh Toàn thì đất nước sẽ đi về đâu? May mà bà dám gác bỏ tình mẹ con, hy sinh ngôi vị của đứa con, choàng chiếc áo Bào cho Thập Đạo Tướng Quân Lê Hoàn và tôn ông lên làm vua để quyết thắng với quân Tống xâm lược, giữ vững độc lập cho Dân Tộc. Lịch sử sáng suốt, đã quên đi chuyện đòi tư của bà Thái Hậu tư thông với Lê Hoàn mà chỉ ghi công của bà trong lúc dầu sôi lửa bỏng của đất nước. Xem như thế thì có cần phải phân biệt đòi tư với chuyện công của một người không? Dem chuyện đòi tư ra để hạ giá công đóng góp cho xã hội của người khác vừa hèn lại vừa bất nhân. Có người còn lôi cả chuyện ông nhà thơ Du Tử Lê vào để đánh bà HDT. Điều tệ hại nhất trong cộng đồng chúng ta là có những tên chống cộng bát nháo vì không có vũ khí lý luận nên phải hạ người khác chính kiến bằng cách moi móc đòi tư của người ta, một việc hết sức hèn và sai lầm. Theo sự hiểu biết của người viết thì quả thực bà HDT và ông Du Tử Lê ngày xưa đã là vợ chồng. Nhưng nếu giả dụ hai người còn sống chung với nhau đến ngày nay, đứng trước việc ông Du Tử Lê về VN in thơ và tìm tiếng khen của bọn văn nghệ sĩ rác rưởi trong nước thì liệu bà HDT có còn đủ can đảm mà chừa chấp thẳng chồng chó má, đôn mạt này ở trong nhà không, hay sẽ tống cổ nó ra ngoài đường sống với lũ chó ngao?

2/ Chuyện Nguyễn Chí Thiện - Theo thiên ý thì bà HDT chỉ tố cáo Nguyễn Chí Thiện không phải là tác giả của tập thơ Vô Đề. Bà gọi đó là một “Nghị vấn văn học”. Chứng minh được Nguyễn Chí Thiện không phải tác giả tập thơ Vô Đề thì dĩ nhiên là sẽ lột được mặt nạ Nguyễn Chí Thiện là tên chống cộng cuối. Bỏ qua mọi nghi vấn về con người Nguyễn Chí Thiện mà rất nhiều tác giả đã nêu lên, người viết chỉ xin nêu ra hai sự kiện thôi để giúp quý vị nào còn tôn thờ Nguyễn Chí Thiện tìm cho ra sự thật. Một, quý vị nên hỏi nhà văn Sơn Tùng cho biết cái văn thư Bộ Ngoại Giao Anh trả lời cho ông Sơn Tùng về việc ông hỏi Bộ này sự thật về sự kiện ông Nguyễn Chí Thiện đột nhập Tòa Đại Sứ Anh tại Hà Nội để nhờ chuyển tập thơ Vô Đề ra ngoại quốc, để xem trong văn thư đó Bộ Ngoại Giao Anh trả lời như thế nào. Hai, quý vị nên tìm hiểu thêm để biết về việc Nguyễn Chí Thiện đã cùng với lũ Bùi Tín, Vũ Thư Hiên, Hoàng Ngọc Thành, Lý Thái Hùng, Nguyễn Ngọc Bích, v.v. theo đít Hoàng Minh Chính vào rừng bàn về việc mở Hội Nghị Tiểu Diên Hồng với cái bàn tròn 3 bên. Quý vị biết mình, cũng nên biết CS đã thì chống cộng mới thành công được. Quý vị nên coi đây là một lời đề nghị chân thành.

3/ Chuyện cha Lý - Cha Lý cũng đại để như thế. Ông rất tin tưởng bà Lê Thị Công Nhân là phát ngôn viên của đảng Thăng Tiến, nhưng lại độc ác với đảng trưởng đảng Thăng

Tiến là Nguyễn Nho và cô Hoàng Thị Anh Đào là bí thư của đảng này. Nguyễn Nho và Anh Đào là hai con chiên của cha Lý, rất trung thành với đường lối đấu tranh “tự do tôn giáo hay là chết” của cha Lý. Trong khi bà Công Nhân tha thiết kêu gọi Quốc Hội Hoa Kỳ giúp đỡ Quốc Hội VGCS thì cha Lý ủng hộ bà hết mình. Mà Quốc Hội VGCS là ai, quý bạn đọc có biết không? Chúng là toàn thể Bộ Chính Trị, toàn bộ chính quyền CS cấp trung ương, các bí thư các tỉnh, thành ủy, các tướng tá công an và quân đội. Như vậy thì cha Lý chống cộng hay ủng hộ cộng? Cha Lý còn lên án việc chính quyền Hoa Kỳ lên tiếng về các vấn đề nhân quyền tại VN là xen vào nội bộ của VN? Chống cộng gì mà kỳ vậy? Tết này cha Lý được tha đây để xem ông sẽ tiếp tục chống cộng thế nào.

4/ Ai cũng chửi - Vấn đề không phải là ai cũng chửi, mà là chửi có đúng không? Bà HDT không chửi Tập Thể Chiến Sĩ, nhưng giả dụ - chỉ giả dụ thôi - nếu bà chửi Tập Thể thì có đúng không. Mấy ông lên án báo NV, kêu gọi tẩy chay nó, rồi lại mời nó đến dự tiệc. Như vậy có đáng chửi không?

5/ Chuyện liên quan đến ông Tú Gàn - Một vài người còn lôi cả chuyện ông Tú Gàn viết trên tờ SGN “Ái Nam Quan của Tàu, Trần Trường có quyền tự do tư tưởng theo Hiến Pháp Mỹ qui định...” Đúng là ông Tú Gàn viết bậy, và tờ SGN có trách nhiệm vào đó. Thế nhưng bà HDT đã sa thải ký giả Tú Gàn rồi kia mà. Với tư cách là chủ nhiệm tờ SGN, bà HDT xử lý như thế không đúng và không có tinh thần trách nhiệm sao? Nên hiểu đó là cách mà bà HDT nhận trách nhiệm để tạ lỗi với độc giả và hứa sẽ không còn phạm lỗi nữa. Xử lý chuyện lầm lỗi như thế đáng khen hay đáng trách?

Làn ranh Quốc-Cộng

Người viết xin nêu ra một số nhận định sau đây để kết luận cho bài viết:

1/ Với những hiểu biết và kinh nghiệm dồi dào về bè lũ VGCS của mình thì bất cứ người Việt tỵ nạn nào cũng có nhận định là VGCS đã và đang ra sức đồ công, đồ tiền vào hoạt động tiêu diệt người tỵ nạn chống cộng tại hải ngoại. Có rất nhiều hình thức diệt. Dùng luật pháp Mỹ để diệt là một. Nhìn chung thì VGCS đã thành công trên nhiều lãnh vực. Nền tự do dân chủ chúng ta mơ ước và tranh đấu cho đất nước đang là thứ vũ khí lợi hại mà bọn VGCS sử dụng để tiêu diệt chúng ta.

2/ Bằng vào những bài báo và hình ảnh xuất hiện trên hai tờ báo NV và SGN mà độc giả khắp nơi đọc được, người ta dễ dàng đi kết kết luận là tờ báo NV làm báo theo đường lối mà người viết mạn phép gọi là “định hướng xã hội chủ nghĩa”, trong khi tờ SGN đi theo “định hướng tỵ nạn CS”.

3/ Cứ cho là cả hai tờ báo đều là những cơ quan truyền thông thương mại, như thế là có vấn đề cạnh tranh nghề nghiệp. Đó là qui luật. Cạnh tranh bằng cách nào để hạ đo ván được đối phương làm cho thương hiệu của mình độc tôn là sự chọn lựa có suy nghĩ của người chủ nhân quyết định đi theo “định hướng” nào. Thực tế cho thấy hiện nay đi theo

định hướng xã hội chủ nghĩa rất có lợi. Cứ nhìn xem các con hát ty nạn đang đua nhau về trong nước để phát huy nền ca nhạc “Bác cùng chúng cháu hành lạc hay hành quân” gì đó thì đủ biết. Ngân sách cho NQ36 lớn lắm, những hơn hai tỷ dollars kia đấy. Trong lúc gạo châu củi quế này, bọn ty nạn đi theo định hướng xã hội chủ nghĩa để kiếm ăn là thực tế. Trong nước VGCS bán nước cho Tàu khựa để làm giàu. Ở hải ngoại, bọn ty nạn phản phúc bán cộng đồng cho VGCS để kiếm ăn... Huề?

4/ Bà HDT chưa kháng án và tòa phúc nghị chưa phán quyết nên chưa biết chung cuộc sẽ ra sao. Nhưng người viết đoán mò kết quả sẽ “VŨ NHƯ CĂN”. Tại sao? Xin thưa bởi vì thứ nhất, gì thì gì chứ luật pháp bao giờ cũng phải phục vụ cho đường lối chính trị của quốc gia (dẫn chứng vụ OJ Simpson). Thứ hai, theo cách nhìn của người VN ty nạn thì đây là một vụ án có tính cách chính trị, nhưng luật pháp Mỹ không có qui định cái tội “cộng sản”. Đáng tiếc. Khái niệm “Đông là Đông, Tây là Tây”. Đông Tây không bao giờ gặp nhau luôn luôn tỏ ta đúng.

5/ Nếu bà HDT thua kiện thì có lẽ cũng huề tiền thôi. Vì, thứ nhất người viết nghĩ rằng bà HDT cũng chẳng giàu có gì lắm. Bà vừa làm báo lại vừa viết báo, mà giới viết lách thì xưa nay theo nhà văn Vũ Trọng Phụng: “Nhà văn Annam khổ như chó”. Còn như bà HDT là người giàu có thì theo thiên ý, bà biết cách làm tiền thì cũng phải biết cách giữ tiền. Có đúng không. Bà biết viết để nổi tiếng thì cũng phải biết cách giữ tiếng tăm cho mình.

6/ Biết đâu đấy, Ls Phan Huy Đạt và tờ NV sẽ rơi vào tình trạng chờ “được vạ thì má sung”. Nghĩa là chưa được tiền bồi thường của bà HDT thì đã gặp phải thiệt hại còn lớn gấp mấy. Thắng được kiện nhưng không phải cái tiếng “là CS” được rửa sạch, trái lại còn tăng lên gấp bội. Qua vụ kiện, người dân ty nạn càng ngày càng xác tín rằng tờ NV là cái ống loa tuyên truyền của VGCS tại hải ngoại. Vô hình chung, hai chữ “CS” càng ngày càng phồng to ra trên cái logo của báo NV, và nó sẽ dính chặt vào đấy không bôi xóa được. Phán quyết của tòa án không phải là loại thuốc tẩy có công dụng làm mất đi cái vết sẹo CS trên báo NV cho đến ngày nó xuống lỗ. Xuống lỗ nhưng hơi hướng sẽ còn mãi mãi phảng phất trên trần gian.

7/ Và đây là kết luận quan trọng. Trong một buổi trao đổi với Ls Lê Suy San về vấn đề kiện tụng này. Người viết có nói với Ls San rằng, đây là một chuyện đáng tiếc, nhưng nó có thể đưa lại cái hay cho cộng đồng. Những người ty nạn yêu nước sẽ nhận thức được rằng vụ kiện tụng này không phải là chuyện cá nhân, giữa hai người hay hai tờ báo, mà là chuyện chung của tất cả cộng đồng. Sự thể càng ngày càng thấy rằng, cộng đồng đang phân chia thành hai khuynh hướng chính trị xung khắc nhau về lập trường và đường lối. Do đó những người ty nạn thực tâm muốn giải quyết tận căn vấn đề CS tại quê nhà sẽ cảm thấy là họ cần phải đoàn kết lại và gắn bó với nhau hơn. Lằn ranh Quốc-Cộng đang lộ ra rõ nét. Tòa soạn của hai tờ báo NV và SGN đều nằm trong cùng một thành phố Westminster, và trên cùng một con đường Moran St, chỉ cách nhau vài phút đi bộ. Con đường này nên được coi là là lằn ranh Quốc-Cộng cụ thể cho người ty nạn VN.

Ngày 16-1- 2015
Duyên-Lãng Hà Tiến Nhất

Nguồn: Internet E-mail by Nguyễn Quốc Đống chuyển

Đăng ngày Chúa Nhật, January 18, 2015
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTĐ/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH